

Neděle Vzkříšení Páně – Hod Boží velikonoční – 20. dubna 2014

čtení: Gn 5,1-5 a Mt 28,5-7

kázání:

„Kristus z mrtvých vstal. Skutečně, opravdu z mrtvých vstal!“ Naplňuj nás pevnou důvěrou ve tvé vzkříšení, náš Pane, naplň nás i radostí a povzbuzením z něj plynoucími.

1K 15,17-22

Adam, tohle jméno znamená člověk. „V Adamovi všichni umírají.“ Jasně vyjádřená skutečnost, že i my všichni, sestry a bratři, jsme lidé smrtelní, máme tady na světě jen určitý čas, který jednoho dne skončí.

My máme často pocit, že příběh Adama a Evy a zakázaného stromu a hada se odehrál kdysi dávno, v mlhách minulosti, v šeru dávnověku. Ale apoštol Pavel nás upozorňuje, že je to jinak. Že se příběh Adamův týká každého z nás. Že příběh Adamův se odehrává i dnes, právě dnes. Právě tak, jak jsme každý Adamem, to je člověkem, právě tak se nás týká to, že jsme každý poddán smrti. Adam, to není dávná minulost, ale naše současnost, naše lidství včetně jeho pomíjivosti. A včetně hříchu.

Právě u těchto skutečností je až zarážející, že jsou ochotni je připouštět lidé „kosteloví“, že se jich osobně dotýkají. Podobně jako nevytěšňujeme v církvi otázku smrti, tak je tomu i s naším podílem na hříšnosti. Počítáme jako se samozřejmou součástí života se smrtí, jako s horizontem, k němuž naše životní pozemská pouť míří. A tak i s hříchem jako součástí našeho bytí tady na zemi. Narozdíl od společnosti „tam venku“, za zdí kostela. O hříchu? To ani slyšet! „Já přece nic špatného neudělal.“ Natožpak o smrti, o té se vůbec ani nemluví, jakoby neexistovala.

Jenomže, připomíná apoštol Pavel, existuje obojí. A má nad námi moc. Jak hřích, tak smrt. Denodenně jsme toho svědky. Jakože jsme jeden každý Adamem – člověkem. To je lidský úděl v tomto světě, v tomto našem životě, o kterém vyznáváme, že je jedinečný a neopakovatelný, jedinkrát daná možnost od narození do smrti. V téhle jediné lhůtě se hraje o všechno, bez možnosti reparátu, bez možnosti opravy někdy jindy, někde jinde, nějak jinak.

Do této naší adamovské reality však vstupuje od Boha ještě Kristus. Bere na sebe staré lidství podle Adama, podstupuje dokonce i smrt. Avšak přináší také něco nového. Přichází od Boha a přináší vysvobození z otroctví hříchu a ze zajetí smrti. „V Kristu všichni dojdou života.“ V jeho vzkříšení se za obzorem smrti ukazuje výhled ještě k jinému horizontu, k novému životu.

Bůh nám v Kristu nabídl východisko z jinak bezvýchodné situace. Nabídl možnost prožít tyto dny, tento život jinak, nově. Ale nejenom to. Porazil dokonce samu smrt. Přemohl ji jako posledního nepřítele. Tohoto vítězství Bůh dosáhl a docílil tím, že Ježíše Krista neponechal v područí smrti, ale vyvedl jej z hrobu, uvedl jej do nového, nepomíjejícího života.

A tak, jak se nás týká příběh Adamův, stejně tak se nás týká i ten příběh Kristův. Jako je Adam naše současnost, tak i Kristus. On je v novém způsobu života jak naše současnost, tak ale i naše budoucnost. Naše budoucnost i budoucnost těch, kdo již v Kristu zesnuli. Týká se nás již nyní a bude se nás týkat i po naší smrti.

Pro apoštola Pavla nejsou důležité detaily a podrobnosti velikonočního příběhu, jako kdo kdy kam šel, kdo co kdy viděl, kdo uvěřil hned a kdo později, jak se kdo kdy se vzkříšeným Ježíšem setkal. Apoštol se osobně s živým Kristem potkal a od té chvíle jej zajímá právě to, jak se každého z nás Kristovo vzkříšení z mrtvých týká. Už teď tady na naší pozemské pouti, ale i vzhledem ke smrti, která je na jejím konci. „V Kristu všichni dojdou života.“ Smrti navzdory.

A tu je ještě jeden podstatný rys Pavlových úvah, totiž dosah Kristova vzkříšení, jeho všeobjímajícnost. Kristus jako nový, druhý Adam nemá význam jen pro někoho, jen pro úzce vybranou skupinku, ale pro všechny. Jeho příběh se dotýká všech, stejně jako příběh Adamův.

Jsou ovšem lidé, kteří se o Krista nezajímají. Nutno ovšem říct, že se nezajímají ani o Adama, ani o to, co s naším lidstvím nerozlučně souvisí. Už jsme o tom mluvili: Ani smrt, ani hřích si nepřipouštějí. Proto se neptají ani po vysvobození z hříchu, ani po vzkříšení. Znamená to, že se jich to netýká? To určitě ne.

Máme v tomto jistý náskok, výhodu. Známe pohled na skutečnosti života a světa z poněkud jiné, nadějnější perspektivy. Pomíjivost a hříšnost nás ve svých dopadech nemusí tížit, drtit, naplňovat nepřekonatelným smutkem či zoufalstvím. Víme o tom, že v Kristu vítězí Bůh i nad smrtí, v Kristu Bůh otevírá nový život, v jeho vzkříšení učinil s námi zázrak jakoby nového stvoření. To když Kristus vstal z mrtvých jako první z celého adamovského stvoření. Tím nám daroval budoucnost, že zbavil smrt moci nad námi, tím také již proměnil naši současnost, že zbavil hřích moci nad námi.

Za toto Boží dílo ať zní Bohu naše chvála mnoha různými způsoby, dnes v tento sváteční den v shromáždění, i po všechny dny následující v naší každodennosti.

Amen